

Літературно-мистецька сторінка

КРАКЕЛЮР В ЛЮБОВ'Ю

Що таке кракелюр? Це добре знає старший викладач кафедри методики викладання мистецьких дисциплін нашої академії, заслужений майстер народної творчості України, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України Антон Грив, ім'я якого засвітилося на обкладинках багатьох навчально-методичних, науково-популярних і художніх книг: «Золоті плетінки», «Соломоплетіння», «Барвісті джерела», «Барви життя Олега Скаржевського», «Керамологія Тернопільщини», романів «Ляда», «Терновий спалах», «Товтровий краж», збірок віршів «Острів душі», «Сонцеграй», «Чарівне дерево» та книги п'єс «Атестація».

Нещодавно до цього переліку автор додав збірку «Кракелюр» з уточненням «Різнобарв'я, байки і фразки». Тут ми дізнаємося, що кракелюр — це тріщини шару фарб чи лаку на картинах. Філософський сенс назви книги — більш ніж зрозумілий, і не лише символічно, бо надто багато тріщин-спотворень зазнає наше життя-буття. Відповіддю на такі «життєві тріщини» виступають авторські фразки, як лаконічні сатиричні епіграми, наповнені ментальним українським гумором, навіть оптимістичною зневагою до «кракелюрів-тріщин», бо з такими людьми, про яких ідеться у фразках, нема нічого нездоланого.

Антон ГРИВ

ТЕТЯНІ БАЛБУС

заслуженому майстрові
народної творчості України
Є в нас художниця така —
Тетяна, дочка Шандрука.

Вона малює вже давно,
Складає серії з панно
Декоративно і надійно,
Народно-професійно.

Дружина, мати і газдиня,
Та викладач мистецтва нині,
А ще гуртує два гурти
І веде до вищої мети.

І для «Палітри» та «Натхнення»
Вона — неначе неня.
Її громада привітала,
Бо вже заслуженою стала.

МАРІЇ БОДНАР

проректору Кременецької ОГПА
Недремне око академії чудової
За тим щоденно й — нічно стежить,
Щоби викладачі були як слід підковані
Та й навчання тривало як належить.

ЄВГЕНОВІ УДІНУ

заслуженому художнику України
Він досяг високого прогресу,
І це всім впадає у вічі:
У малярстві він — професор,
В графіці він — доктор двічі.
Кожен знає, що Євген —
В Україні феномен.

Якби ж до США у певний час
Літ на п'ять махнув Євгеній,
То, очевидно, нині в нас
Вже був би другий геній.

Та зник Вовк до великої зарплати
Й подумав: «Мусять премію ще дати».
З державної скарбниці, далекі,
П'ятсот аж... тисяч цапнув сам собі.

Як не мізкуй, як не крути ти:
У Вовка — вовчі апетити!

СЛОВО-ПАРАЗИТ

У тролейбусі хлоп'ята,
Незважаючи на зміст,
Вели бесіду завзято,
Мов тягли kota за хвіст:
— Я прийшов до нього, тіпа,
Пропоную, тіпа: «Друг,
Давай, тіпа, змія зліпим,

Підем, тіпа, з ним на луг...».
Не прикусить й на хвилинку
Хлопець свого язика —
Від зупинки й до зупинки
Кляте «тіпа» не змовка.
І промовив ззаду в'яло
Дядько, скромненький на вид:
— Геть мене уже дістало
Ваше слово-паразит!
Я дійду додому рачки,
Якщо трясця не замне,
Бо від вашої балачки
Вже аж тіпає мене!

КРАКЕЛЮР

Як і какофонія —
Зло для увертюри,
Барвам і гармонії
Шкодить кракелюр.

В сонячні картини,
Лики й до фігур
Може внести зміни
Прикрий кракелюр.

Якщо ти невміло
В русі взяв алюр,
Зіпсувати діло
Може кракелюр.

Щоби прикрі зміни
Не відбулись ті,
Треба нам сумлінно
Все робить в житті.

Якщо ж, друже милий,
Дався до гравюр,
То вже тут безсилий
Клятий кракелюр.

Зичу гору мати
Сотенних купюр
І повік не знати,
Що то — кракелюр.

Світлана ГУРАЛЬНА

ГОСПОДЬ ДАРУЄ ШАНС

У знак безмежної любові
Господь завжди дарує шанс,
Коли у риках відчаю в безодні
Мандруємо, шукаючи баланс.

За милосердя дякую, мій Боже,
Що віриш в мене у потрібну мить,
Та страшно залишитися без Тебе,
В гріхах, падині Небо осквернить.

Боюся вірити, когось любити
Чи навіть істинно відкрити почуття,
Бо легко словом можна вбити,
Змінити чи пошкодити чиєсь «шиття».

Молю тебе, благаю, Отче:
Щасливі дні, даруючи, не забирай,
Допоможи всі ласки та скорботи
Прийняти гідно, лиш не покидай.

КОХАННЯ

Кохання спілить очі.
Кохання — полум'я вогню.
Кохання — щастя ночі
І ніжне пошепки «люблю».

Дивакувата гостя це,
Що потайки приходить в дім,
Шукає серця чистого
Жадана королева змін.

Кохання — подарунок,
Що відкриває дивний світ.
Кохання — поцілунок,
Нестриманість гарячих тіл.

Кохання — незбагненне диво,
Радість в очах, чудесний стан.
Кохання — море, що бурхливо
Хвилює кораблі та океан.

Кохання — пристрасні обійми,
Зізнання щирих почуттів.
Кохання — це троянди-квіти
І вірність білих лебедів.

КОХАНІЙ

За тебе помолюся щиро Богу,
За тебе я віддам скарби.
Твоє ім'я — це найдорожче слово.
Квітну з тобою я завжди.

Я підкорилася тобі свідомо,
Була з тобою, а в думках — ще ні.
Та все перевернулося раптово:
Ти принцом став на білому коні.

Софія ВЕРЕСЮК

ГІТАРИСТ

Ти доторкнувся струн гітари,
Заграв мелодію сумну.
А у душі моїй пожари
Горять, палають і думками
Я знову у тобі тону.
Як в океані потоплю
Очей твоїх бездонних я.
Як запалить тебе, не знаю,
Сама ж в тім полум'ї згораю
Одна-одна...

Бо ти далекий і холодний,
Мов та зима, що вже давно

В душі моїй отак зимує,
Але ніхто цього не чує —
Ім все-одно.
Я пропаду — ніхто й не гляне,
З собою сум свій заберу.
Та сподіваюсь, що коханий,
Такий солодкий і жаданий,
Сумну мелодію заграє,
Бодай у сні мене згадає,
Торкне хоча б одну струну...

Приспів:

Для тебе я живу, ти моє серце.
І погляд твій — то блиск очей моїх.
Я мрію чути голос твій невпинно,
Бо ти — єдине щастя на Землі.

За те, що разом ми, дякую Небу.
Зійшлись нарешті кораблі.
Ти мої крила, мій душевний спокій,
Володар тіла і думок моїх.

Приспів:

Без тебе сірі дні і темні ночі,
Немає світла, радості, ні сил.
Спрагла нектару губ твоїх щоденно.
Ти — полум'я нестримних почуттів.

САМЕ ТОБІ

Губ твоїх солодкий присмак,
Обіймів палких любисток,
Пристрасний погляд, наче вогонь,
Ніжний дотик бажаних долонь.

В ансамблі поєднано все,
Щоб швидко скорити мене,
Розум віддати, сп'яніти знов,
Щоб надихала тільки любов.

Ти той, кого я шукала,
Низку ночей не спала,
Крізь горе і пекло пройшла.
Нас доля нарешті звела.

Твій спокій мене окриляє,
Відважність, наснагу дає.
Як я хотіла бути з тобою —
Бажання здійснилось моє.

Валентина ЮЗЮК

ЗАТЕЛЕФОНУЙ

Зателефонуй мені о 3-й ночі
І просто скажи, що сумуєш.
Знаєш, я досі, закриваючи очі,
Бачу, як ти мене цілуєш...

Хай навколо тебе такі «розкішні дами»,
Ти зателефонуй, а я... помовчу.
Роздирай, роздирай ще не загоєні рани,
Хоч як боляче буде, та я не закричу.

Потурбуй мою душу знову,
Вихрем любові у серце ввірвись...
Давай створимо свою історію нову,
Де ми двоє за руки — й увись!

Ти ж пам'ятаєш той вечір і туман,
Коли обіймав мої плечі?
Ти — найпрекрасніший самообман.
І найніжніший, до речі...

Спогади марні, та я в них тону,
Поринаючи глибше і глибше...
Я втрачаю себе. І тому
Врятуй мене, благаю, швидше!

Зателефонуй і скажи, що сумуєш.
Хочу знову відчувати, як мене ти цілуєш...

КОРУПЦІЯ

Зробили звірі в лісі спробу
Здолать корупції хворобу.
Щоби спинить нарешті цю ганьбу,
Рішили «вести з нею боротьбу».
На зборах довго не тягнули жил —
Й «Агенство по корупції» створили.
Питання вирішили толком:
Очілником обрали Вовка.
Щоб він боровся день по дню,
Дали сотисячну платню.
Минуло літо, осінь і зима,
А зменшення корупції нема.